Новий стиль Драпатого, битва за Донеччину і загроза зими: що відбувається на фронті

07:00 21.09.2026 Пн

18 хв

УЛЯНА БЕЗПАЛЬКО

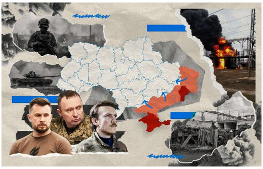

Де Росія посилює тиск і що змінює Драпатий. Велика картина фронту (колаж: РБК-Україна)

Розумій ситуацію на фронті через факти, а не чутки з РБК-Україна у Google

Після призначення Михайла Драпатого масштабної кадрової "революції" у ЗСУ не сталося, але змінюються підходи до кадрових рішень, управління фронтом і майбутнього штурмових полків. Тим часом Росія знову посилює тиск на Покровсько-Добропільському напрямку та нарощує засоби для ударів по українському тилу.

Про перші рішення нового головкома, ситуацію на ключових ділянках фронту та головні ризики найближчих місяців – у матеріалі РБК-Україна.

Головне:

- **Перші рішення Драпатого.** Масової кадрової чистки після зміни головкома не відбулося, але джерела говорять про ширший кадровий ліфт і дещо інший стиль управління.
- **ОСШР поки не сформовані.** Від ідеї Об'єднаних сил швидкого реагування не відмовилися, однак між Михайлом Драпатим і Дмитром Волошиним, за даними РБК-Україна, виникло різне бачення структури, тому, ймовірно, її очолить хтось інший. Поки штурмові полки передають в оперативне підпорядкування окремих корпусів.
- **Донеччину ділять між двома угрупованнями.** "Центр" Андрія Білецького має охопити смугу від Лимана до Костянтинівки, "Азов" Дениса Прокопенка – Добропільсько-Покровський відтинок.
- **"Вівальді".** Білецький заявив, що наступальна операція на Лиманському напрямку зірвала північну частину російського задуму з охоплення Краматорської агломерації. Джерела РБК-Україна кажуть, що реальне просування ЗСУ більше за заявлене.
- **Найважчим випробуванням може стати зима.** Джерела невисоко оцінюють шанси на енергетичне перемир'я й очікують нарощування російських засобів повітряного нападу. За інформацією РБК-Україна, РФ планує виробити до 2 тисяч "Дань-Т" до кінця року і до 14 тисяч – наступного.

Зміна головнокомандувача ЗСУ відбулася в момент, коли українській армії доводиться одночасно стримувати російський тиск на Донеччині, реагувати на загрози на інших ділянках фронту та готуватися до нової зими під російськими обстрілами.

На цьому тлі в ЗСУ вже відбуваються кадрові та організаційні зміни, однак їхній масштаб і наслідки поки зарано оцінювати. Частина рішень стосується командного складу, частина — системи управління військами та майбутнього штурмових підрозділів.

Водночас ситуація на фронті залишається нерівномірною: на одних

Реклама

НОВИНИ

Москва у вогні після рекордної атаки дронів: мережею розлетілися кадри наслідків

Реклама

напрямках українським силам вдалося стабілізувати становище або просунутися, на інших – Росія нарощує тиск чи шукає нові можливості для наступу. А найбільшим випробуванням найближчих місяців частина співрозмовників РБК-Україна вважає навіть не фронт, а можливу нову кампанію ударів ворога.

Перші рішення Драпатого

Після призначення Михайла Драпатого головнокомандувачем масштабної кадрової "революції" в армії не відбулося, кажуть джерела видання. Він не став масово прибирати командирів і штабних офіцерів, які працювали за Олександра Сирського.

Водночас точкові зміни у вищому командуванні все ж відбуваються. Зокрема, Артема Мартиненка, одного з архітекторів системи управління боєм DELTA, призначили заступником головнокомандувача ЗСУ, відповідальним за цифрову трансформацію та інновації. Ще одним тимчасово виконувачем обов'язків заступника головкома став бригадний генерал Сергій Собко.

Джерела РБК-Україна звертають увагу навіть не на масштаб перестановок, а на сам підхід Драпатого до кадрових рішень. За їхніми словами, він почав активніше просувати на високі управлінські посади людей із нижчих щаблів військової ієрархії. Тобто з’явився значно ширший кадровий ліфт.

Не всі співрозмовники РБК-Україна у Збройних силах однаково позитивно оцінюють такий підхід. Частина з них вважає, що це дозволяє швидше просувати сильних фахівців, не прив'язуючись жорстко до їхньої профільної військової освіти, звання, віку чи формального стажу.

Інші ж бачать і ризики у такому підході. Традиційна військова кар'єра передбачає поступове проходження кількох рівнів – від командування підрозділами нижчої ланки до роботи у штабах і на вищих командних посадах. На кожному наступному щаблі офіцер отримує не лише чергове звання, а й досвід управління дедалі більшими формуваннями, планування операцій та роботи в системі військового управління.

Ще одну відмінність співрозмовники РБК-Україна бачать у самому стилі управління. За їхніми словами, за Сирського значна частина безпосередньої роботи з фронтом була зосереджена на самому головнокомандувачі.

"Значна частина роботи начальника Генштабу Гнатова була зав'язана на міжнародному треку – зустрічах, переговорах, різних форматах взаємодії з партнерами. Сам Сирський при цьому практично жив на фронті: постійно їздив по напрямках, заїжджав у підрозділи, особисто включався в проблемні ситуації й намагався тримати під контролем дуже багато речей аж до нижчих рівнів. Умовно кажучи, якщо десь виникала дірка – він сам їхав і допомагав її закривати", – розповідає один зі співрозмовників РБК-Україна.

За його словами, така модель давала Сирському дуже детальне розуміння ситуації на фронті, але водночас могла забирати частину уваги від питань стратегічного рівня чи тієї ж проблеми штурмових полків.

"План війни у нього був, але значною мірою він залишався у нього в голові. Драпатий поки працює інакше. Він теж їздить на фронт, дивиться, що відбувається, але наразі більше дає командирам на місцях можливість самим показати результат – і тим, хто вже працював, і тим, кого він призначає", – каже джерело.

Співрозмовник припускає, що такий підхід може залишити новому головнокомандувачу більше часу на системні питання – зміни в управлінні, майбутнє штурмових військ та оформлення власної стратегії ведення війни.

"Щоб зрозуміти, яким головкомом буде Драпатий і оцінювати його перші кроки, треба хоча б три місяці", – підсумовує співрозмовник.

› **Читайте також:** Путін хотів зробити Росію великою, а зробив великим НАТО: інтерв'ю з екс-директором ЦРУ Петреусом

Одне із системних питань, яке новому головкому доведеться вирішувати вже в дуже осяжній перспективі – майбутнє штурмових полків та створення Об’єднаних сил швидкого реагування.

У липні Володимир Зеленський підписав указ про формування нової структури у складі ЗСУ і заявив, що формувати нову структуру буде бригадний генерал Дмитро Волошин. ОСШР мали об'єднати штурмовий компонент із безпілотними системами, артилерією та іншими засобами для швидкого реагування на найскладніших ділянках фронту. Створення ОСШР мало, зокрема, стати відповіддю на проблеми, які накопичилися навколо окремих штурмових полків.

Володимир Зеленський та Михайло Драпатий під час наради (фото: Facebook В.Зеленського)

За словами кількох інформованих співрозмовників РБК-Україна, від створення ОСШР не відмовилися, але між Драпатим і Волошиним є різне бачення того, якою має бути ця структура і як її слід застосовувати. У підсумку, зараз, за інформацією видання, Волошин повернувся до керівництва 8-м корпусом ДШВ, а нового кандидата, який міг би очолити формування ОСШР, поки не визначили.

Поки це питання не вирішене, штурмові полки фактично розподіляють в оперативне підпорядкування корпусів, які виконують завдання на найбільш складних напрямках. Наприклад, 425-й полк "Скеля" працює разом з 1-м корпусом "Азов", 225-й полк – з 7-м корпусом ДШВ, 33-й полк, за інформацією видання – з 3-м корпусом.

Це не означає включення таких полків до штатного складу відповідних корпусів: вони залишаються окремими частинами, але виконують завдання у смузі корпусу під управлінням його командування.

Як перебудовують управління фронтом на Донеччині

Паралельно після зміни головнокомандувача перебудовується і система управління військами на Донеччині. Угруповання військ "Схід", яким командував генерал-майор Віктор Ніколюк, фактично розділяють на два нові – "Центр" (до нього також частково відійдуть певні ділянки з зони КОС) та "Азов". Перше очолює Андрій Білецький, друге – Денис Прокопенко. Сам Ніколюк при цьому повертається до своєї штатної посади — командувача ОК "Схід".

По суті, йдеться про ще один рівень оперативного управління над корпусами. Самі корпуси продовжуватимуть тримати свої ділянки фронту і вести бойові дії, а командування угруповань мають зводити їхню роботу докупи на ширшому напрямку та координувати її з Генштабом.

За інформацією РБК-Україна, під управління "Центру" мають увійти 3-й, 11-й та 19-й армійські корпуси. Його смуга простягатиметься від Лиманського напрямку через Слов'янськ і Краматорськ до Костянтинівки включно.

Білецький фактично отримує смугу, де може розгортатися одна з головних битв за Донеччину. Саме тут сходяться напрямки на Лиман, Слов'янськ, Краматорськ і Костянтинівку – останній великий пояс міст, який Росія намагається поступово охопити з кількох боків.

Лиман залишається важливим для виходу до Слов'янська з півночі, Костянтинівка – для тиску на агломерацію з півдня. Тому саме ця смуга, ймовірно, залишатиметься однією з ключових цілей російського наступу.

Для Білецького це означає не лише більший масштаб командування, а й значно більшу відповідальність. Формально кожен корпус сам триматиме свою ділянку і вестиме бойові дії, однак у публічному сприйнятті все, що відбуватиметься в смузі «Центру», неминуче пов'язуватимуть і з його командувачем – як успіхи, так і невдачі.

За інформацією РБК-Україна, Білецькому пропонували й іншу високу посаду – командувача Сухопутних військ. Вона передбачає значно ширший набір завдань, ніж безпосереднє управління бойовими діями на фронті. Йдеться, зокрема, про підготовку й комплектування військ, а в нинішній системі через Командування Сухопутних військ проходить і загальне керівництво ТЦК та СП. Однак, за словами кількох співрозмовників видання, Білецький від цієї пропозиції відмовився, а командувачем "Сухопутки" призначили бригадного генерала Святослава Зайця, який командував 20-м армійським корпусом.

Дві «клішні» навколо Донеччини

Після анонсу призначення Білецького на нову посаду він уперше публічно розповів і про наступальну операцію “Вівальді”, яку 3-й корпус проводить на Лиманському напрямку. У корпусі повідомили, що під час першого та другого її етапу на півночі Донеччини під контроль України було повернуто 125 квадратних кілометрів, із яких 50 квадратних кілометрів безпосередньо звільнено від російських військ.

За інформацією РБК-Україна, підготовка до самої операції почалася ще у березні цього року, а активні дії йшли протягом усього літа. Тривалий час її перебіг свідомо не розголошували, поки військові поступово рухались до визначених рубежів в умовах інформаційної тиші.

Співрозмовники видання стверджують, що фактичне просування вже значно більше за те, про яке повідомили публічно.

Ці дії ускладнюють втілення російського задуму з просування на Донеччині. Як пояснюють джерела РБК-Україна, противник прагне сформувати дві "клішні" навколо основних українських фортець — Слов’янська та Краматорська, щоб не атакувати їх "в лоб": північну – через Лиман у бік Барвінкового, і південну – через Добропілля у тому ж напрямку. Там вони мали зійтися, створивши загрозу широкого охоплення Краматорсько-Костянтинівської агломерацій. За оцінкою Білецького, північну частину цього задуму наразі вдалося зірвати.

Південніше в смузі "Центру" стоять 11-й та 19-й корпуси, і в обох нещодавно змінилося командування. 11-й корпус, який тримає Слов'янсько-Краматорський напрямок, очолив полковник Еміль Ішкулов, змінивши Олексія Майстренка.

19-й корпус, який відповідає за Костянтинівський напрямок, очолив бригадний генерал Валерій Скред. До цього він був начальником штабу 7-го корпусу ДШВ, тоді як Ішкулов служив там заступником командира. Тобто два корпуси у смузі Білецького тепер очолюють офіцери, які вже мають досвід роботи в одній командній системі. Співрозмовники РБК-Україна позитивно характеризують ротації в обох корпусах і очікують, що це має спростити взаємодію всередині нового угруповання.

> **Читайте також:** Операція "Вівальді": ЗСУ звільнили нові населені пункти на півночі Донеччини

При цьому найбільш вразливою точкою цієї смуги до кінця року частина співрозмовників називає Костянтинівку.

“Навряд чи росіяни підійдуть до Слов’янська до кінця року, можливо – до Краматорська, однак місто так укріплене, що там можна нашим військовим сидіти ще місяцями. Найбільша загроза до кінця цього року виглядає наразі для Костянтинівки”, – міркує один зі співрозмовників РБК-Україна.

У самій Костянтинівці ситуацію, за словами джерел видання, десь місяць тому вдалося стабілізувати. Частину російських груп, які проникали в місто, українські сили зачистили. Співрозмовники РБК-Україна відводять помітну роль у стабілізації ситуації там генералу Ніколюку. Водночас росіяни не відмовилися від наступу на цій ділянці: у 19-му корпусі кажуть, що після тривалих лобових атак противник дедалі активніше намагається обходити українські позиції через фланги.

Карта DeepState

Далі на південь починається смуга угруповання “Азов”. За словами співрозмовників РБК-Україна, до нього увійдуть 1-й корпус НГУ “Азов” та 9-й армійський корпус під командуванням Олександра Тарнавського. Перший діє на Добропільському напрямку, тоді як 9-й корпус зайшов на Покровський, де до цього тримав смугу 7-й корпус швидкого реагування ДШВ. Денис Прокопенко розпочав командувати новим угрупованням 13 вересня.

Саме Покровсько-Добропільський відтинок співрозмовники зараз знову називають одним із головних центрів російської активності.

“На початку року пік бойових дій був на Покровському напрямку. Далі він змістився на Костянтинівський. Потім – на Слов’янський, зараз там відносно тихо. І тепер пік знову переходить на Покровсько-Добропільський відтинок”, – каже один зі співрозмовників РБК-Україна.

Цю оцінку поділяє ще одне джерело видання. За його словами, російський фокус зараз знову зміщується на Покровсько-Добропільський напрямок, оскільки саме звідси противник намагається розвивати південну частину задуму з охоплення Краматорської агломерації – підтягнути південну “клішню” назустріч північній.

Тобто якщо на півночі, за оцінкою Білецького, одну “клішню” вдалося суттєво послабити, то на півдні росіяни продовжують шукати можливість витягнути другу далі на захід.

Не лише Донеччина. Інші ризики для фронту

Ще південніше, вже на стику Донецької, Дніпропетровської та Запорізької областей – на Олександрівському напрямку – українські військові з ДШВ проводять іншу наступальну операцію. Про її результати повідомляли раніше: президент заявляв про звільнення 26 населених пунктів. За інформацією РБК-Україна, відтоді українським силам вдалося просунутися далі.

Водночас управління 7-го корпусу швидкого реагування ДШВ перекинули на посилення Гуляйпільського напрямку, де останнім часом фіксувалось просування противника. Ним командує бригадний генерал Євген Ласійчук, якого співрозмовники видання характеризують як сильного бойового командира.

За словами джерел видання, зараз Гуляйпільський напрямок – серед ключових для росіян на Півдні і одна з точок накопичення його сил. Можна з обережність говорити, що поки просування ворога там призупинено, однак співрозмовники очікують, що пік боїв на цьому напрямку може припасти на листопад-грудень.

Ще одна ділянка, де співрозмовники бачать ризик загострення – Оріхівський напрямок у Запорізькій області. Основу оборони тут тримає 17-й армійський корпус, який донедавна утримував всю смугу в Запорізькій області.

За словами співрозмовників видання, останнім часом ситуація в районі Оріхова має тенденцію до загострення – росіяни намагаються посилювати тиск на українську оборону. Публічно військові також говорять про велику кількість російських штурмових груп, активне застосування КАБів і дронів та спроби інфільтрації.

Ще одна зона активності – північ Харківщини та Сумщини. У прикордонних громадах російські військові намагаються просочуватися через держкордон малими групами та шукати слабкі місця в українській обороні.

Окремо співрозмовники РБК-Україна не виключають, що Росія може активізуватися і на Чернігівщині – через такі ж локальні дії малих груп та спроби інфільтрації вздовж державного кордону. Однак можливість великої наступальної операції чи ознак підготовки великого прориву на цьому напрямку вони принаймні найближчим часом не вбачають. Ознак формування наступального угруповання біля Чернігівщини, як і біля Київщини не фіксують.

Якщо Москва все ж знову вирішить проводити наземну операцію безпосередньо в напрямку Києва, найбільш очевидним плацдармом для неї залишається територія Білорусі. При цьому джерела видання скептично оцінюють можливість безпосередньої участі у такій операції саме білоруської армії.

На їхню думку, більш реалістичний сценарій – якщо він взагалі буде реалізований – передбачав би перекидання російських військ на територію Білорусі та їхній подальший наступ уже звідти. Але принаймні до кінця цього року ознак практичної підготовки такого сценарію співрозмовники РБК-Україна не бачать.

Найбільший ризик – у тилу?

Попри всі ризики на передовій, більшість опитаних РБК-Україна співрозмовників у військово-політичних колах називають найбільшим випробуванням найближчих місяців не можливий російський прорив на якомусь із напрямків, а те, що може відбуватись в тилу. Йдеться насамперед про зиму і можливу нову хвилю російських повітряних ударів.

Джерела видання невисоко оцінюють шанси на стале енергетичне перемир'я, про яке вже поспішив оголосити Дональд Трамп, не кажучи вже про ширше припинення вогню. Публічно Київ погоджується обговорювати взаємне припинення ударів по енергетиці та критичній інфраструктурі, але лише за умови реальної і довгострокової готовності Росії дотримуватися таких домовленостей. Формальної угоди наразі немає.

Якщо домовитися не вдасться, Україна, найімовірніше, продовжить удари по російських нафтопереробних потужностях, тоді як Москва може знову розгорнути масштабну кампанію проти української енергетики.

Для України відмова від атак на НПЗ теж була б серйозним компромісом. Разом з об'єктами російського ВПК, місцями базування та запуску ударних дронів і пусковими установками балістичних ракет, вони є зараз серед пріоритетних цілей українських deepstrike, каже одне з джерел.

Удари по російській нафтопереробці стали болючим інструментом тиску на паливний сектор та економіку РФ. Останні атаки вже призводили до зупинки окремих великих російських НПЗ і поглиблювали дефіцит пального.

> **Читайте також:** Реактивний терор Києва. Як РФ змінює тактику атак на осінь

Але й ціна продовження такого обміну ударами особливо висока взимку. Російські атаки на електроенергетику безпосередньо б'ють по базових умовах життя мільйонів людей – світлу, теплу, воді, зв'язку, роботі підприємств і транспорту. І кілька опитаних співрозмовників видання досі не розуміють, чи готовий Путін взагалі відмовитись від таких ударів.

Атаки на енергосистему неминуче мають і вторинний ефект для військової логістики та забезпечення, які залежать від енергетики, транспорту та палива, як і вся країни.

При цьому Україна входить у цей період із гострим дефіцитом ракет-перехоплювачів, передусім для боротьби з балістикою. Запаси PAC-3 залишаються критично обмеженими, тоді як Росія паралельно збільшує кількість засобів в арсеналі терору.

Крім нарощування балістичного компонента, ворог дедалі активніше робить ставку на реактивні безпілотники. Із кінця серпня вони системно застосовуються, зокрема проти Києва та області: зараз турбореактивні дрони у середньому становлять близько 50-60% в атаці, тоді як до листопада, за словами джерел, цей показник противник планує довести до 80%.

Наслідки обстрілу РФ по одному зі складів у Київській області (фото: GettyImages)

Серед цілей росіян дедалі частіше з'являються об'єкти, пов'язані із забезпеченням повсякденного життя людей – логістикою, складами, виробництвом і розподілом продуктів, ліків та інших товарів першої необхідності. Українська влада також останніми днями окремо називала залізницю та мережі АЗС серед об'єктів, на які спрямована особлива увага російських ударів.

Україна намагається знайти протидію. Публічно вже повідомлялося про успішні збиття реактивних "шахедів" новими перехоплювачами під час випробувань.

Один зі співрозмовників РБК-Україна каже, що перспективною базою можуть стати й українські реактивні дрони, які вже використовуються для далекобійних ударів: окремі зразки після адаптації показали хороший результат у ролі перехоплювачів. Головне питання тепер – наскільки швидко вдасться здешевити такі системи і масштабувати їхнє виробництво.

Ще одну потенційну загрозу джерела бачать у нових засобах ураження на кшталт S8000 "Бандероль" та "Дань-Т". Особливу увагу співрозмовники звертають на останню. За даними російського виробника, "Дань-Т" запускається з літаків або гелікоптерів, оснащена реактивним двигуном, здатна долати сотні кілометрів на високій швидкості та після пуску автономно йти до цілі. "Ростех" також заявляє про спеціальний режим польоту, покликаний ускладнювати її виявлення та перехоплення ППО.

Однак найбільший ризик співрозмовники РБК-Україна бачать у потенційній масовості цього засобу. Поєднання високої швидкості, великої дальності та можливості запускати такі боєприпаси тисячами створюватиме ще одне навантаження на українську ППО поряд із "шахедами", крилатими та балістичними ракетами. За інформацією видання, російські плани передбачають виробництво до двох тисяч "Дань-Т" до кінця цього року і до 14 тисяч – наступного.

Окремо співрозмовники РБК-Україна не виключають, що Росія може провести ще одну хвилю мобілізації та поповнити армію сотнями тисяч людей. Це створить додатковий тиск на фронті, однак одне із джерел вважає, що найбільш складним випробуванням найближчих місяців для України стане саме зима.

"Найімовірніше, Росія проведе нову хвилю мобілізації і набере близько 300 тисяч людей. Для нас це буде складно, але ми маємо утримувати територію, стримувати їх і будемо завдавати їм ще більших втрат. Найбільший виклик для нас – ця зима. Якщо пройдемо цю зиму, у 2027 році ми ще повоюємо", – каже співрозмовник РБК-Україна.

Питання – відповідь

– Що змінилося у ЗСУ після призначення Михайла Драпатого?

– Масової кадрової "революції" не сталося. Водночас джерела РБК-Україна говорять про активніше просування людей із нижчих щаблів військової ієрархії та інший стиль взаємодії головкома з командирами на місцях.

– Що відбувається з Об'єднаними силами швидкого реагування та штурмовими полками?

– Від їх створення не відмовилися, але, за інформацією видання, між Драпатим і Дмитром Волошиним є різне бачення майбутньої структури. Волошин повернувся до 8-го корпусу ДШВ, а нового кандидата на формування ОСШР поки не визначили.

– Як змінюють управління фронтом на Донеччині?

– Угруповання "Схід" фактично замінюють два нові – "Центр" під командуванням Андрія Білецького та "Азов" під командуванням Дениса Прокопенка. Вони мають координувати роботу кількох корпусів на ширших напрямках.

– Де Росія зараз посилює тиск?

– Співрозмовники РБК-Україна знову називають одним із головних центрів російської активності Покровсько-Добропільський відтинок. Окремі ризики вони також бачать біля Костянтинівки, Гуляйполя та Оріхова.

– Чому головним ризиком найближчих місяців називають зиму?

– Через можливе продовження масштабних ударів по енергетиці на тлі дефіциту засобів ППО та нарощування російського повітряного арсеналу. Окрему загрозу джерела бачать у реактивних дронах і нових засобах на кшталт "Дань-Т", які Росія планує виробляти тисячами.

Не пропустіть головне! Підпишіться на наші оновлення в Google!

Або читайте нас там, де вам зручно!

Більше по темі:

Краматорськ | Донецька область | Покровськ | Михайло Драпатий | Війна Росії проти України | Дрони

Реклама

Реклама

НОВИНИ
Новини України
Війна в Україні
Економіка
Світ
Надзвичайні події

ПОЛІТИКА

АНАЛІТИКА
Статті
Інтерв'ю
Точка зору

БІЗНЕС
Економіка
Фінанси
Авто
Tech
Енергетика
Біла економіка

ЖИТТЯ
Гроші
Зміни
Освіта
Суспільство

СПОРТ
Футбол
Баскетбол
Теніс
Бокс

STYLER
Люди
Тренди
Корисне
Смачно
Гороскопи

WAVE
Інсайдер
Стиль
Велнес
Культура
Подорожі
Смак
Зірки

РБК-УКРАЇНА UA | EN | RU

Про компанію
Редакційна політика і стандарти
Як стати нашим автором
Правила користування
Правова інформація
Політика конфіденційності
Контакти
Команда
Вакансії в РБК-Україна

Розмістити рекламу

Ідентифікатор онлайн-медіа в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа — R40-05347 Інформаційний портал «РБК-Україна» має тримовну версію (українську, російську та англійську), головна сторінка порталу - https://www.rbc.ua. Фотографії, зображення належать їх правовласникам. Всі фотографії на Порталі, авторами яких є журналісти «РБК-Україна», розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Attribution 4.0 International. Редакція «РБК-Україна» може не поділяти точку зору авторів. Оціночні судження не підлягають спростуванню та доведенню їх правдивості. За достовірність та зміст реклами відповідальність несе рекламодавець. Матеріали, позначені плашкою: «Прес-релізи», «Спецпроект», «Партнерський матеріал», «Promo», «Благодійність», «Резонанс» розміщуються на правах реклами і призначені, як правило, для осіб, які досягли 21-річного віку. «Новини компанії» - це інформаційний формат, що охоплює новини, події та оголошення, пов'язані з діяльністю компаній, базуються на пресрелізах, які випускають самі компанії, і за які редакція не несе відповідальність. Онлайн-медіа «РБК-Україна» призначене для осіб віком від 21 року.

© LLC «UBT MEDIA», 2006-2026.